

Motivele și principalele argumente

1. Atingerea adusă valorilor statului de drept prin stabilirea unei reglementări bazate pe un titlu emis de Oficiul European de Brevete, ale cărui acte nu sunt supuse controlului jurisdicțional.
2. Inexistența unui act al Uniunii și, în subsidiar, lipsa de temei juridic a regulamentului, ca urmare a lipsei măsurilor de garantare a protecției uniforme prevăzute la articolul 118 TFUE.
3. Abuzul de putere, ca urmare a utilizării cooperării consolidate în alte scopuri decât cele prevăzute în tratate.
4. Încălcarea articolului 291 alineatul (2) TFUE și, în subsidiar, încălcarea jurisprudenței Meroni, prin sistemul de fixare a taxelor anuale și de determinare a modului de repartizare a acestora.
5. Încălcarea jurisprudenței Meroni prin delegarea către Oficiul European de Brevete a anumitor sarcini administrative legate de brevetul european cu efect unitar.
6. Încălcarea principiilor autonomiei și uniformității în aplicarea dreptului Uniunii, ca urmare a sistemului de intrare în vigoare a regulamentului.

(¹) JO L 361, p. 1.

Acțiune introdusă la 22 martie 2013 — Regatul Spaniei/ Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-147/13)

(2013/C 171/31)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentanți: S. Centeno Huerta și E. Chamizo Llatas, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

- Anularea Regulamentului (UE) nr. 1260/2012 al Consiliului din 17 decembrie 2012 de punere în aplicare a cooperării consolidate în domeniul creării unei protecții unitare prin brevet în ceea ce privește dispozițiile aplicabile în materie de traducere (¹) și obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată;
- în subsidiar, anularea articolelor 4 și 5, a articolului 6 alineatul (2) și a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1260/2012 al Consiliului din 17 decembrie 2012 de punere în aplicare a cooperării consolidate în domeniul creării unei protecții unitare prin brevet în ceea ce privește dispozițiile aplicabile în materie de traducere și obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Încălcarea principiului nediscriminării prin instituirea unui sistem care aduce prejudicii persoanelor a căror limbă este alta decât engleza, franceza sau germana, regimul nefiind proporțional cu obiectivul urmărit.
2. Lipsa temeiului juridic a articolului 4 care reglementează traducerea în caz de litigiu, care nu afectează direct regimul lingvistic al titlului, astfel cum este prevăzut la articolul 118 al doilea paragraf TFUE.
3. Încălcarea principiului securității juridice.
4. Încălcarea jurisprudenței Meroni prin delegarea către Oficiul European de Brevete a administrării sistemului de compensare (articolul 5) și a publicării traducerilor [articolul 6 alineatul (2)].
5. Încălcarea principiului autonomiei dreptului Uniunii, aplicarea regulamentului depinzând de intrarea în vigoare a acordului privind o instanță unică pentru brevete.

(¹) JO L 361, p. 89.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 25 martie 2013 — A, cealaltă parte din procedură: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Cauza C-148/13)

(2013/C 171/32)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Recurent: A

Cealaltă parte din procedură: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Întrebarea preliminară

Care sunt limitele pe care le stabilește articolul 4 din Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (¹), precum și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 3 și 7 din Cartă, privind modalitățile în care trebuie apreciată credibilitatea unei pretense orientări sexuale, și se deosebesc aceste limite față de cele valabile pentru aprecierea credibilității celorlalte motive de persecuție, iar în caz afirmativ, în ce măsură?

(¹) JO L 304, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 07, p. 52.